

нието на които правимъ достъпно за всички любители на нашето неотдавнашно минало и които снабдяваме съ обяснителни бѣлѣжки.

Документъ № 1.

(Вж. снимкѣ № 2).

Коментарии. Документътъ е комитетска квитанция съ дата 25 марта 1872. подъ брой 77. Този документъ гласи, че отъ брой № 12-й въ Алесъ-Джутовъ сж приети 6 лири турски за съѣтка на *приврѣмненото правителство въ България* чрѣзъ Д. Общій.

Квитанцията е подпечатана съ първия печатъ на Българския Централенъ Комитетъ.

За да се разбере добръ съдържанието на квитанцията, трѣбва да се знае слѣдното: 1) Когато се организираха първоначално тайнитѣ комитети въ България, даваха имъ се разни наименования; тѣ носехъ: или името на нѣкой мѣстенъ турчинъ-богаташъ, или името на нѣкой чорбаджия, — турско ухо, или името на нѣкой мѣстенъ жителъ, който бѣ подигравка на съгражданитѣ си. Напримѣръ: първоначално Етрополскиятъ комитетъ носѣше името на прочутия въ Етрополе турчинъ — богаташъ Бучакчи-оглу-Мехмедъ; Търновскиятъ — Карагѣзовъ, а Тулчанскиятъ — Димитраки-бей; първото име на Русчюшкия комитетъ бѣ Меминъ-паша, име на извѣстния русенски грандоманякъ-турчинъ, за когото и днесъ още се говори въ Русе, когато стане дума за Сърбско-Турската война прѣзъ 1876 г., а първото име на Орханійския комитетъ бѣ Елесъ-Джутовъ, името на единъ ковачъ-циганинъ, прочутъ пианиста и уличенъ орханійски зевзекъ.

2) Имената на съзаклятницитѣ се внасяха въ общия списъкъ подъ №, а не подъ инициалитѣ на имената имъ. Всѣки знаеше нумера си. Въ частнитѣ кореспонденции писмата се адресираха отъ № еди-кой си до № еди-кого си. Този видъ нумерации служехъ на съзаклятницитѣ